

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. Mgr. I. B.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. V.*, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. C/2007/029646 zo 17. apríla 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20 S 11/2007-165 z 15. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20 S 11/2007-165 zo dňa 15. októbra 2008, v časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20 S 11/2007-165 z 15. októbra 2008 vyhovel žalobe, zrušil rozhodnutie žalovaného č. C/2007/029646 zo 7. apríla 2007 ako aj prvostupňového správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP vo výške 16 957,50 Sk, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie proti výroku o trovách konania a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 45 618 Sk.

Tvrdil, že krajský súd nesprávne rozhodol, keď mu náhradu trov konania nepriznal v požadovanej výške, nakoľko podľa jeho názoru v danom prípade išlo o spojenie dvoch vecí do jedného konania a preto mu podľa § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „advokátska tarifa“) patrí odmena určená z tarifnej hodnoty veci

s najvyššou hodnotou zvýšená o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by mu patrila v ostatných veciach a ďalej, že v danom prípade išlo o vec mimoriadne ťažkú a časovo náročnú, čo oprávňuje právneho zástupcu na zvýšenie tarifnej odmeny až na trojnásobok.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Krajský súd napadnutým rozsudkom v časti výroku o náhrade trov konania podrobne zdôvodnil, prečo žalobcovi priznal titulom náhrady trov konania sumu 16 957,50 Sk, ktorá bola nižšia ako žalobcom požadovaná náhrada. Podľa názoru krajského súdu na zvýšenie základnej sadzby tarifnej odmeny až na trojnásobok neboli splnené podmienky kumulatívne vyplývajúce z § 13 ods. 1 a 4 advokátskej tarify, nakoľko v prípade žalobcu nešlo o úkony mimoriadne ťažké a časovo náročné, vyžadujúce si znalosť cudzieho jazyka a taktiež nešlo ani o spojenie dvoch vecí podľa § 112 ods. 1 OSP.

Podľa § 13 ods. 1 advokátskej tarify advokát môže zvýšiť základnú sadzbu tarifnej odmeny na trojnásobok, ak v rámci poskytovania právnej služby ide o úkony mimoriadne ťažké, časovo náročné, vyžadujúce si znalosť cudzieho práva alebo znalosť cudzieho jazyka.

Podľa ods. 4 pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v danom prípade hovoriť o veci mimoriadne ťažkej a časovo náročnej, ktorá by si vyžadovala mimoriadne náročné, zložité a komplikované úkony právnej pomoci zo strany právneho zástupcu.

Účelom povinného zastúpenia účastníka advokátom v konaniach podľa druhej hlavy piatej časti OSP (§ 250a) je kvalifikovaná ochrana záujmov účastníkov – laikov (bez právnického vzdelania) pri riešení otázok právneho významu, čo však neznamená, že pri týchto žalobách musí ísť automaticky o veci mimoriadne náročnosti.

Náročnosť veci sa posudzuje nielen podľa počtu strán žaloby, rozsudku alebo spisu, ale najmä podľa toho, či ide o vec skutkovo a právne mimoriadne náročnú a zložitú, či je potrebné použitie aj iného ako slovenského práva a pod.

Pri priznávaní odmeny právnenému zástupcovi je vždy na úvahe súdu posúdiť, či poskytnutá právna pomoc zodpovedá vyššie uvedeným kritériám, pričom je potrebné mať na zreteli aj sémantický výklad slovného spojenia „mimoriadne ťažké“, podľa ktorého sa musí jednať o úkony právnej pomoci vymykajúce sa bežnej praxi.

V danom prípade však o takúto vec podľa názoru odvolacieho súdu nešlo, a to ani po stránke skutkovej ani právnej. V merite veci išlo o posúdenie zákonnosti postupu správneho orgánu pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru jednej osoby - žalobcu, na ktoré bolo potrebné analyzovať jeden slovenský právny predpis, zákon č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe.

Pokiaľ právny zástupca na podporu svojich argumentov o obtiažnosti danej veci poukazuje na počet strán žaloby, spisu a rozsudku, táto skutočnosť sama osebe nemôže bez ďalšieho nasvedčovať tomu, že ide o vec mimoriadne náročnú.

Žalobca ďalej požadoval zvýšenie odmeny za právne zastúpenie z dôvodu, že v konaní išlo o spojenie dvoch vecí pričom argumentoval tým, že zrušenie každého z napadnutých rozhodnutí správnych orgánov môže byť predmetom samostatného konania.

Toto jeho tvrdenie však nezodpovedá skutočnosti nakoľko podľa § 247 ods. 2 OSP je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Takýmto rozhodnutím bolo rozhodnutie vedúceho služobného úradu žalobcu, ktorý rozhodoval o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, služobného úradu žalobcu. Predmetom obidvoch rozhodnutí bolo posúdenie toho istého skutkového aj právneho problému.

Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu by v danom prípade nikdy nemohlo byť samostatne preskúmané v súdnom konaní, nakoľko nie je rozhodnutím konečným, ktoré spĺňa podmienky stanovené v § 247 ods. 2 OSP.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd zistil, že skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje správnosť rozhodnutia krajského súdu o náhrade trov konania neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ich obsahom sa krajský súd riadne vypořiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline v časti výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 16. decembra 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová